

DOZORNY (4) ai

Oba o jasne.

comp dozorni(e)jszy (1).

sg m N dozorny (2). ◇ pl N m pers dozorni (1). subst dozorni(e)jsz(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Pilny, staranny, pieczołowity, baczny, zapobiegliwy; przezorny, przewidujący; doświadczony; attentus rerum Cn (4) : Táz Páni Stára [...] plenne pieniądze z domowego gospodarstwa [...] nązbierác może: pátrząc iešli Kmiec dozorny wŕzytkiego vprzeda GostGosp 132.

dozorny czym (1): Hetman wielki Ian Tarnowŕki/ człowiek zacny/ wielką ŕławą rzeczy woiennych dozorny: [...] był odbił ziemię Wołoską OrzJan 76.

dozorny w czym (1): A iednák mądrzy y w obeszłości dozorni ludzie/ tym co ieŕt/ náciefzyć ŕie mogą. GostGospSieb +4v.

Szeregi: »mądry i w obeszłości dozorny« (1): GostGospSieb +4v cf »w obeszłości dozorny«.

»ostrożny, dozorny« (1): [białogłowy] muŕzą być boiázliwŕze/ oŕtroźnieyŕze/ dozornieyŕze/ niŕ my. GórnDworz X6v.

Cf NIEDOZORNY

KN